

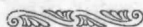
Ni bilo minilo leto dni, in sveti škof je šel zopet mimo one hiše. Pa joj! Na strehi ni videl več angela, nego vraga, ki se mu je veselo režal. Sveti mož je spoznal izpremembo. Omenjene hčere so postale iz prijateljic angelov, prijateljice hudobnega duha. To je učinila lenoba, ki je vseh grdob grdoba.

* * *

17. Najsrečnejši.

Kdo je najsrečnejši na tem svetu?

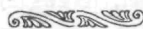
Cicero piše: „Srečen je tisti, ki ni trpel krivice v celem svojem življenju.“ Boecij pravi: „Srečen je človek, ki ne pozna bolezni.“ Sokrat meni: „Najsrečnejši je razumen in razsoden človek.“ Celij trdi: „Najsrečnejši je oni, ki srečno premaga svoje sovražnike.“ Antistenes pa ima za najsrečnejšega onega, ki ga vsi radi imajo. Klavdijan misli, da je najsrečnejši človek, ki se sestara v hiši svojega očeta. Virgilij pa je mnenja, da je najsrečnejši človek, ki spoznava z lahkoto vzrok slednjega dogodka in se ne plaši s tem, kar se ima z njim zgoditi. Terencij pa sodi drugače. Imenuje najsrečnejšega onega, ki je preživel prost vsake nesreče v zadovoljnosti vse svoje dni. Lukán pa zapre usta vsem, rekoč: „Nihče ni srečen, če Bogú ne služi.“ To potrjuje tudi sv. Peter Damijan, pišoč: „Bogu služiti, se pravi kraljevati.“ To pa razlaga Tomaž Kempčan takole: „Bogu pa boš služil in svetu gospodoval le, ako samega sebe tako premagaš, da bodo počutki pokorni pameti, a pamet Bogu v vseh rečeh. Če se želiš tako izpopolniti — treba, da nastaviš pogumno sekuro na korenino ter da izdereš in zatareš skrito in neredno nagnjenje do samega sebe in do vsake posvetne stvari. Ako to zlo premagaš in ukrotiš, boš imel vedno mnogo miru in pokoja, izkratka: boš najsrečnejši!“

Zatoni, solnce!...

Zatoni že, solnce, zatoni,
za daljne gorice se skrij!
K počitku nam zvonček zazvoni,
k pokoju zatisni oči

O srečen, kdor v mirni se noči
spočije od truda, skrbi!
Le grehi na vesti pekoči
nemirne nam delajo dni.

Slavko Slavič.

Žalost.

Kaj so beli labudi vzpluli
na breg,
ali so beli cvetovi posuti
vsevprek?

Niso beli labudi vzpluli
na breg,
niso cvetovi posuti
vsevprek.

Sive meglice vodâ so
sredi poljâ...
Misli otožne in težke
sredi srcâ.

I. Mohorov.